Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0203

Combaterea represiunii transnaționale – către o strategie a UE de protejare a suveranității și a valorilor democratice ale Europei

Rezoluția Parlamentului European din 16 iunie 2026 referitoare la combaterea represiunii transnaționale – către o strategie a UE de protejare a suveranității și a valorilor democratice ale Europei (2025/2179(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care consacră valorile pe care se întemeiază Uniunea, și anume demnitatea umană, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 3 și 21,

– având în vedere intensificarea actelor de represiune transnațională și responsabilitatea statelor membre de a proteja toate persoanele care își au reședința pe teritoriul lor,

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 83 și 215,

– având în vedere declarația ONU din 1998 privind apărătorii drepturilor omului,

– având în vedere rezoluțiile Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 4 aprilie 2025 intitulate „Apărătorii drepturilor omului și tehnologiile noi și emergente: protejarea apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a femeilor apărătoare ale drepturilor omului, în era digitală” și cea din 1 iulie 2025 intitulată „Spațiul societății civile”,

– având în vedere nota Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului referitoare la represiunea transnațională[1], publicată la 18 iunie 2025,

– având în vedere declarația din 13 ianuarie 2025 a Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului privind îmbunătățirea protecției apărătorilor drepturilor omului,

– având în vedere raportul anual al Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și rapoartele Oficiului Înaltului Comisar și ale Secretarului General „A/HRC/60/62: Cooperarea cu Organizația Națiunilor Unite, cu reprezentanții și mecanismele acesteia în domeniul drepturilor omului – Raportul Secretarului General din septembrie 2025,

– având în vedere „Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului: Punerea în aplicare a cadrului de «protecție, respect și remediere»” al Organizației Națiunilor Unite, aprobat prin Rezoluția 17/4 a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 16 iunie 2011,

– având în vedere declarația unui grup de experți independenți ai ONU în domeniul drepturilor omului, în care își exprimă îngrijorarea cu privire la proliferarea proceselor în lipsă în Belarus, publicată la 22 ianuarie 2025,

– având în vedere examinarea preliminară efectuată de Biroul Procurorului Curții Penale Internaționale cu privire la situația din Republica Lituania/Republica Belarus (ICC-01/24-1),

– având în vedere Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate în iunie 2004 și actualizate în 2008, și rezoluția sa din 16 martie 2023 referitoare la Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului[2],

– având în vedere Concluziile Consiliului din 27 ianuarie 2025 privind prioritățile UE pentru 2025 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,

– având în vedere Concluziile Consiliului din 30 ianuarie 2026 privind prioritățile UE pentru 2026 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,

– având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, prelungit până în 2027,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 JO C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)[3],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859[4] (Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor),

– având în vedere Raportul anual al UE pe 2024 și 2025 privind drepturile omului și democrația în lume,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2025 intitulată „Strategia UE pentru societatea civilă” [COM(2025)0790],

– având în vedere recomandarea sa din 15 iunie 2023 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind presupusele încălcări și deficiențe administrative în aplicarea legislației Uniunii în legătură cu utilizarea programului Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente[5],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 12 noiembrie 2025 intitulată „Scutul european pentru democrație: consolidarea democrațiilor puternice și reziliente” [JOIN(2025)0791],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 5 iunie 2025 intitulată „O strategie digitală internațională pentru Uniunea Europeană” [JOIN(2025)0140],

– având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2025 referitoare la abordarea represiunii transnaționale exercitate împotriva apărătorilor drepturilor omului[6],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2026 referitoare la abordarea impunității prin aplicarea de către UE a sancțiunilor, inclusiv regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi

---

3 JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

4 JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

5 JO C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.

6 Texte adoptate, P10_TA(2025)0258.

ale omului (așa-numita „Legea Magnițki a UE”)[7],

– având în vedere rezoluția sa din 9 martie 2022 referitoare la ingerințele externe în toate procesele democratice din cadrul Uniunii Europene, inclusiv dezinformarea[8],

– având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2023 referitoare la ingerințele externe în toate procesele democratice din Uniunea Europeană, inclusiv dezinformarea[9],

– având în vedere lucrările comisiei sale speciale pentru Scutul european pentru democrație,

– având în vedere Constituția Organizației Internaționale de Poliție Criminală (OIPC-Interpol), în special articolul 2, care impune organizației să acționeze în spiritul Declarației universale a drepturilor omului,

– având în vedere declarația liderilor G7 din 17 iunie 2025 privind represiunea transnațională și dialogul G7 privind represiunea transnațională la care au participat mai multe părți interesate, organizat în februarie 2025,

– având în vedere comunicatul reuniunii miniștrilor de externe ai G7 din 19 aprilie 2024 privind „abordarea provocărilor globale și promovarea parteneriatelor”,

– având în vedere Rezoluția 2509 (2023) și Recomandarea 2257 (2023) ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei intitulate „Represiunea transnațională ca amenințare tot mai mare la adresa statului de drept și a drepturilor omului”,

– având în vedere studiul Direcției Generale Politici Externe ale Uniunii din iunie 2025 intitulat „Reprimarea transnațională a apărătorilor drepturilor omului: impactul asupra spațiului civic și responsabilitatea statelor-gazdă”[10],

– având în vedere studiul Direcției Generale Politici Externe ale Uniunii din ianuarie 2026 intitulat „Autori și metode de represiune

---

7 Texte adoptate, P10_TA(2026)0015.
8 JO C 347, 9.9.2022, p. 61.
9 JO C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.
10 Parlamentul European, Direcția Generală Politici Externe ale Uniunii, Unitatea de analiză și sprijin pentru politicile externe, „Reprimarea transnațională a apărătorilor drepturilor omului: impactul asupra spațiului civic și responsabilitatea statelor-gazdă”, august 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

transnațională și posibile strategii de contracarare”[11],

– având în vedere al șaptelea raport al sesiunii 2024-2025 a Comisiei mixte pentru drepturile omului a Parlamentului Regatului Unit, intitulat „Represiunea transnațională în Regatul Unit”,

– având în vedere raportul anual publicat de Ministerul Federal de Interne din Germania în iunie 2025, intitulat „Verfassungsschutzbericht 2024”,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A10-0142/2026),

A. întrucât represiunea transnațională este o practică deliberată, sistematică, specifică și represivă, prin care unele regimuri sau reprezentanți ai acestora depășesc frontierele și comit acte în afara jurisdicției lor teritoriale pentru a intimida, a amenința, a reduce la tăcere, a constrânge, a controla sau a aduce prejudicii în orice alt mod persoanelor sau grupurilor care locuiesc în străinătate sau membrilor familiilor acestora sau rețelelor lor de sprijin, utilizând o gamă largă de mijloace fizice, psihologice, digitale, juridice, administrative și de altă natură, încălcând drepturile fundamentale; întrucât printre țintele represiunii transnaționale se numără mii de personalități prodemocrație care au fost obligate să își părăsească țările de origine din cauza represiunii interne;

B. întrucât UE se întemeiază pe valori precum respectarea demnității umane, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului;

C. întrucât represiunea transnațională subminează aceste valori fondatoare, contribuie la manipularea dezbaterii publice și încalcă drepturile fundamentale și dreptul internațional, precum și suveranitatea și securitatea UE și a statelor membre; întrucât creșterea numărului de încălcări ale drepturilor omului din țările de origine merge adesea mână în mână cu intensificarea activității de represiune transnațională în străinătate;

D. întrucât represiunea transnațională comisă pe teritoriile statelor membre ale UE face parte dintr-o strategie mai largă de ingerințe străine menite să slăbească instituțiile și societățile democratice și interferează direct cu spațiul democratic intern al Uniunii, reducând

---

11 Parlamentul European, Direcția Generală Politici Externe ale Uniunii, Unitatea de analiză și sprijin pentru politicile externe, „Autori și metode de represiune transnațională și posibile strategii de contracarare”, ianuarie 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

la tăcere vocile, fragmentând comunitățile și generând teamă și autocenzură, subminând, în același timp, acțiunea externă a UE prin limitarea capacității persoanelor care locuiesc în UE de a pleda pentru democrație, drepturile omului și responsabilitate în țările terțe;

E. întrucât represiunea transnațională poate constitui o crimă împotriva umanității în sensul articolului 7 litera (h)[12] din Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, având în vedere caracterul sistematic și larg răspândit al acestor fapte;

F. întrucât toate persoanele care își au reședința în UE, indiferent de originea lor etnică sau națională, se bucură de drepturi și protecții egale în temeiul legislației UE, inclusiv de cele garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât drepturile individuale ale tuturor persoanelor care își au reședința în UE trebuie protejate și respectate de autoritățile naționale și europene competente; întrucât, pentru a contracara represiunea transnațională, este nevoie de măsuri specifice, axate pe victime, în vederea eliminării lacunelor existente în materie de protecție; întrucât tratarea represiunii transnaționale în primul rând ca pe o problemă de securitate sau de ingerință externă riscă să ascundă celelalte dimensiuni ale acesteia, limitând eficacitatea răspunsurilor și lăsând persoanele și comunitățile afectate de represiunea transnațională insuficient protejate;

G. întrucât actori străini au recurs la represiunea transnațională împotriva persoanelor și grupurilor care locuiesc în statele membre ale UE; întrucât statele membre sunt afectate de represiunea transnațională în grade diferite și se vede că au niveluri diferite de conștientizare, pregătire instituțională și disponibilitate a mecanismelor de protecție; întrucât făptașii acționează la nivel transfrontalier și exploatează aceste divergențe dintre cadrele juridice și instituționale naționale, reducând astfel eficacitatea răspunsurilor naționale izolate;

H. întrucât represiunea transnațională afectează mai multe domenii de politică și, prin urmare, necesită o coordonare suplimentară; întrucât tacticile de represiune transnațională exploatează adesea zonele gri dintre agenții și departamente;

I. întrucât statele membre joacă un rol fundamental în prevenirea, investigarea și reacția la actele de represiune transnațională; întrucât abordările naționale fragmentate, precum și lipsa de coordonare între statele membre subminează capacitatea UE de a identifica, preveni și combate represiunea transnațională în mod eficace și consecvent și nu sunt suficiente pentru a aborda natura

---

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

transfrontalieră a acesteia; întrucât o astfel de fragmentare poate, în practică, să exacerbeze insecuritatea pentru persoanele și comunitățile afectate, inclusiv prin creșterea expunerii, a vizibilității sau a vulnerabilității la constrângere din partea statelor de origine; întrucât o coordonare mai strânsă la nivelul UE ar trebui să sprijine și să completeze competențele statelor membre în domeniul securității naționale;

J. întrucât datele colectate în ultimul deceniu indică o creștere susținută a amplorii, a acoperirii geografice și a sofisticării represiunii transnaționale; întrucât numărul și tipurile de actori implicați în represiunea transnațională s-au extins, de asemenea, din cauza externalizării represiunii către interpuși, cum ar fi rețelele de criminalitate organizată, foști ofițeri ai serviciilor de informații din țările occidentale și actori cibernetici, inclusiv în statele membre ale UE, sporind astfel posibilitatea de negare a faptelor, complicând atribuirea lor și subminând responsabilitatea;

K. întrucât represiunea transnațională exploatează frecvent funcționarea obișnuită a sistemelor administrative, financiare și de migrație ale statului-gazdă, inclusiv controalele financiare bazate pe conformitate, cerințele rigide de documentare și practicile fragmentate de prelucrare a datelor; întrucât, prin urmare, există riscul ca structurile instituțiilor UE și ale statelor membre să fie folosite de autori ai represiunii transnaționale în mod abuziv, chiar și în absența intenției sau a cooperării directe cu statele responsabile de aceste acte; întrucât combaterea represiunii transnaționale necesită, prin urmare, un control al procedurilor interne ale UE și naționale pentru a preveni exploatarea acestora în scopuri represive;

L. întrucât persoanele și comunitățile vizate de represiunea transnațională sunt, de asemenea, principalele persoane care asigură prima intervenție, având cunoștințe unice privind tacticile represive, rețelele prin interpuși și modelele de risc în continuă evoluție; întrucât, prin urmare, colaborarea semnificativă cu comunitățile afectate este esențială pentru prevenirea eficace, alerta timpurie și dezvoltarea unor strategii durabile de contracarare;

M. întrucât represiunea transnațională are un impact grav și susținut asupra apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor, a avocaților și a activiștilor politici, precum și asupra membrilor familiilor acestora;

N. întrucât aceasta este adesea caracterizată greșit ca o serie de incidente izolate, mai degrabă decât ca o strategie susținută care vizează comunități întregi; întrucât absența violenței fizice sau a hărțuirii evidente nu ar trebui echivalată cu siguranța sau libertatea, deoarece reducerea la tăcere, teama, trauma și fragmentarea sunt adesea rezultatul preconizat al represiunii transnaționale; întrucât aceste efecte cumulative ale represiunii transnaționale necesită nu numai protecție imediată, ci și acces la căi de atac și despăgubiri

efective; întrucât, chiar și atunci când victimele au câștig de cauză, despăgubirile sunt adesea simbolice, întârziate sau neexecutate;

O. întrucât represiunea transnațională îi afectează pe cetățeni în mod diferit, în funcție de gen, orientare sexuală, origine rasială, etnică sau religioasă și poziția socioeconomică; întrucât formele intersecționale de discriminare și inegalitățile structurale atât în țările de origine, cât și în statele-gazdă pot spori efectele negative ale represiunii transnaționale; întrucât femeile se confruntă cu forme speciale de represiune transnațională, care se pot manifesta în atacuri digitale cu caracter sexual și sexiste ce le vizează identitatea, cu scopul de a le intimida, de a le discredita și de a le descuraja activismul, acest lucru reflectând un model mai larg de abuz și hărțuire online pe criterii de gen, și întrucât persoanele LGBTIQ+ sunt și ele vizate în mod disproporționat;

Tendințe, forme și metode de represiune transnațională

P. întrucât, deși represiunea transnațională nu este, în sine, un fenomen recent, ea se află în plină evoluție și se desfășoară loc într-un context dificil, marcat de deteriorarea drepturilor omului, de restricțiile privind libertățile fundamentale și spațiul civic, precum și de comportamentul din ce în ce mai asertiv al anumitor regimuri autoritare;

Q. întrucât formele fizice ale represiunii transnaționale includ asasinate cu țintă precisă, răpiri, violență, returnări forțate, dispariții forțate, deportări și atacuri asupra bunurilor; întrucât Freedom House a înregistrat 1 375 de incidente fizice directe în 107 țări vizate în perioada 2014-2025;

R. întrucât se știe că anumite regimuri recurg la amenințări sau plătesc colaboratori pentru a înregistra participanții la proteste publice sau spionează disidenți din UE, afectând astfel în mod direct exercitarea drepturilor fundamentale;

S. întrucât, în era digitală, regimurile autoritare dezvoltă capacități din ce în ce mai sofisticate de represiune transnațională prin mijloace digitale; întrucât represiunea transnațională digitală include hărțuirea online, amenințările directe, divulgarea de date cu caracter personal, pirateria informatică, atacurile cibernetice, campaniile de dezinformare, operațiunile de denigrare și incitarea la ură împotriva dizidenților în țările în care își au reședința, inclusiv prin utilizarea inteligenței artificiale (IA), și utilizarea programelor de spionare și a altor tehnologii de supraveghere pentru a monitoriza, a crea profiluri, a intimida sau a reduce la tăcere persoanele în străinătate, aceste metode fiind combinate cu metode tradiționale de represiune transnațională; întrucât astfel de practici sunt adesea dificil de atribuit și rămân adesea sub pragurile infracționale tradiționale; întrucât aceste practici sunt deosebit de nefaste deoarece

platformele de internet și mijloacele de comunicare digitală pot avea o importanță crucială, atât personală, cât și profesională, pentru persoanele care au fost forțate să plece din țara lor ca urmare a persecuției politice; întrucât dezvoltarea IA a sporit exponențial raza de acțiune și impactul represiunii transnaționale, inclusiv permițând autorităților să efectueze recunoașterea facială, analiza comportamentului și prelucrarea datelor în timp real; întrucât amenințările digitale la adresa societății civile sunt considerate încălcări ale drepturilor omului; întrucât companiile care gestionează platforme de comunicare socială și platformele online joacă un rol semnificativ în modelarea mediului online pentru apărătorii și activiștii drepturilor omului; întrucât absența unor mecanisme eficace de reacție rapidă pentru a combate divulgarea de date cu caracter personal și hărțuirea online direcționată expune apărătorii la riscuri sporite de intimidare, supraveghere și represiune transnațională suplimentară; întrucât Regulamentul privind serviciile digitale oferă instrumente care pot aborda aspecte ale represiunii transnaționale, în special în ceea ce privește hărțuirea coordonată și dezinformarea;

T. întrucât furnizorii de servicii digitale, platformele de comunicare socială și alte platforme online, companiile private de programe de spionare și alte companii tehnologice au devenit uneori factori determinanți ai represiunii transnaționale; întrucât platformele tradiționale, cum ar fi WeChat, Telegram, Facebook, X și altele, sunt utilizate pentru a-i urmări pe disidenții care participă la proteste sau care își exprimă opiniile în alte feluri; întrucât întreprinderile care introduc pe piață tehnologii de supraveghere au responsabilitatea de a preveni utilizarea lor nelegitimă în scopuri politice;

U. întrucât unii actori străini răuvoitori abuzează de vulnerabilitățile deschise ale dispozitivelor pentru a se infiltra în comunicații personale sau profesionale; întrucât mai multe cazuri din ultimii ani au demonstrat că UE nu este echipată pentru a combate infiltrarea dispozitivelor prin programe spion; întrucât programele de spionare au fost utilizate de actori străini pentru a monitoriza disidenții și funcționarii publici deopotrivă; întrucât supravegherea din ce în ce mai frecventă a apărătorilor drepturilor omului ar trebui considerată o formă de represiune transnațională sau de constrângere facilitată de supraveghere; întrucât utilizarea programelor de spionare pentru represiunea transnațională reprezintă o amenințare gravă la adresa drepturilor fundamentale, a proceselor democratice și a integrității electorale;

V. întrucât constrângerea prin interpuși constituie o formă larg răspândită și deosebit de dăunătoare de represiune transnațională, care implică amenințări, hărțuire, detenție sau pedepsire a membrilor familiei sau a asociaților care rămân în țara de origine, precum și utilizarea evenimentelor sau a organizațiilor din diaspora pentru a permite supravegherea și intimidarea membrilor

comunității, cauzând astfel prejudicii psihologice grave și creând stimulente pentru autocenzură; întrucât constrângerea prin interpuși poate implica, de asemenea, ca membrii comunităților din diaspora să fie obligați să desfășoare activități represive în numele statului, făcându-i simultan victime și instrumente ale represiunii transnaționale; întrucât unii membri ai diasporei pot fi, de asemenea, utilizați ca instrumente de exercitare a represiunii transnaționale fără a fi constrânși; întrucât este important să se consolideze identificarea persoanelor din diaspora care ar putea fi implicate în acte de represiune transnațională;

W. întrucât, pentru ca cererile lor să pară mai credibile, serviciile de stat responsabile de represiunea transnațională falsifică adesea acuzații, prezentând victimele represiunii transnaționale drept autori ai unor infracțiuni; întrucât autorii actelor de represiune transnațională utilizează din ce în ce mai mult procesele în lipsă, procedurile penale în masă, confiscarea proprietăților și intimidarea rudelor ca instrumente de represiune împotriva disidenților din străinătate, împiedicând astfel deplasările internaționale și întoarcerea în siguranță, restricționând drepturile de proprietate și exercitând presiuni indirecte prin intermediul membrilor familiei rămași în țară; întrucât limitările jurisdicționale și natura extrateritorială a unor astfel de practici fac ca constrângerea prin interpuși să fie deosebit de dificilă pentru țările-gazdă în ceea ce privește prevenirea, documentarea și urmărirea penală, contribuind în mod semnificativ la reticența victimelor de a raporta incidentele;

X. întrucât statele implicate în represiunea transnațională utilizează frecvent în mod abuziv mecanismele de cooperare internaționale și juridice, inclusiv cererile de extrădare și de informații, mecanismele de schimb de date, asistența juridică reciprocă, cadrele Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului (CSB/CFT) și de securitate cibernetică, precum și notificările sau semnalările Interpol utilizate în legătură cu punerea lor în aplicare, pentru a localiza, a reține sau a returna forțat persoane din motive politice, oferind astfel legitimitate regimurilor represive, în pofida interdicțiilor explicite de utilizare abuzivă a mecanismelor în scopuri politice în temeiul dreptului internațional; întrucât în special notificările violete și argintii ale Interpol sunt concepute ca instrumente operaționale fără căi de remediere individuală sau de revizuire pentru persoanele afectate, ceea ce facilitează utilizarea lor abuzivă în contextul represiunii transnaționale; întrucât schimbul de date prin Interpol, inclusiv pentru notificările roșii și semnalări, poate expune pune în pericol persoanele vizate de actori autocratici; întrucât numărul notificărilor roșii și al semnalărilor Interpol a crescut dramatic în ultimul deceniu și este instrumentul-cheie utilizat de autorii represiunii transnaționale;

Y. întrucât statele autoare ale actelor de represiune transnațională

utilizează forme de represiune transnațională administrative și bazate pe mobilitate, prin supravegherea și constrângerea exercitate de misiunile diplomatice sau consulare, inclusiv prin anularea sau refuzul de a reînnoi pașapoartele, refuzarea serviciilor consulare sau revocarea cetățeniei, forțând astfel persoanele să colaboreze cu autoritățile consulare sau împiedicând călătoriile; întrucât refuzul de a acorda servicii consulare afectează nu numai apărătorii drepturilor omului și activiștii politici, ci și familiile acestora;

Z. întrucât represiunea transnațională exercitată prin mijloace financiare implică utilizarea abuzivă a standardelor GAFI în materie de CSB/CFT pentru a disemina acuzații false și a declanșa înghețări ale conturilor din motive de conformitate și excluderi bancare; întrucât aceste practici privează de finanțare și de servicii financiare persoanele și organizațiile afectate și subminează mijloacele lor de subzistență și activitățile lor civice și politice; întrucât Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (ACSB) constituie un punct de protecție esențial al UE, care trebuie să dezvolte mecanisme de reacție rapidă împotriva înghețării și închiderii abuzive și să stabilească limite stricte privind schimbul de date cu statele care comit represiune transnațională;

AA. întrucât procedurile administrative pot fi exploatate de statele autoare ale actelor de represiune transnațională și de facilitatorii acestora, în special dacă este necesar accesul la documente eliberate de țara de origine sau dacă sunt utilizați interpreți ca intermediari pentru a intimida sau a constrânge victimele;

Autorii, cooperarea și structurile de interpuși

AB. întrucât cercetările comandate de Parlament și seturile de date independente demonstrează că represiunea transnațională este un fenomen global, peste 25 % din guvernele din întreaga lume fiind angajate în represiunea transnațională, aproximativ 3,5 milioane de persoane fiind, conform estimărilor, expuse riscului și înregistrându-se cazuri documentate în peste 100 de țări, potrivit cercetărilor Freedom House; întrucât represiunea transnațională este folosită în principal de regimuri autoritare; întrucât printre autorii proeminenți ai represiunii transnaționale din Europa și de la nivel mondial se numără Rusia, China, Iranul și Belarusul;

AC. întrucât cercetările comandate de Parlament demonstrează că majoritatea incidentelor documentate de represiune transnațională implică o cooperare între statele de origine și statele-gazdă sau exploatarea unor cadre fragile ale statului de drept, inclusiv prin utilizarea abuzivă a cadrelor de extrădare, a cooperării în materie de aplicare a legii și a organizațiilor internaționale;

AD. întrucât represiunea transnațională este adesea grupată la nivel regional, indicând cadre de cooperare informale sau formale și

practici comune între statele autoare și facilitatorii acestora, inclusiv aplicarea reciprocă a represiunii împotriva comunităților exilate, a cetățenilor și a entităților europene;

AE. întrucât Rusia se numără printre cei mai agresivi autori ai represiunii transnaționale la nivel mondial și este responsabilă de cel mai mare număr de incidente documentate în UE din orice țară de origine, utilizând emigrarea politică ca amenințare strategică și folosind practici precum asasinarea, tentativele de asasinat, supravegherea digitală, hărțuirea, comploturile de răpire, atacurile cibernetice, operațiunile ostile ale serviciilor de informații, șantajul, campaniile de denigrare, intimidarea comunităților din diaspora, stigmatizarea, procedurile judiciare în lipsă, constrângerea prin interpuși și amenințările la adresa membrilor familiei, utilizarea sistematică ca armă a mecanismelor internaționale de cooperare juridică, financiară, în materie de securitate cibernetică și de aplicare a legii, precum și amenințările împotriva legiuitorilor UE; întrucât Rusia înregistrează o pondere disproporționată din totalul notificărilor roșii publice ale Interpol la nivel mondial, depășind cu mult utilizarea comparabilă de către alte state; întrucât Rusia se bazează din ce în ce mai mult pe acorduri bilaterale de cooperare în materie de urmărire penală cu țări terțe pentru a facilita cereri de extrădare care îi vizează pe resortisanții săi aflați în străinătate; întrucât serviciile de informații ale Rusiei au desfășurat campanii de recrutare online, adeseori pe Telegram, pentru comiterea de asasinate și activități teroriste îndreptate adesea împotriva diasporei ruse și a oponenților politici; întrucât Rusia recurge la interpuși, inclusiv la Grupul Wagner, la escadroane ale morții cecene, la instituții culturale și, în unele cazuri, la structuri afiliate Bisericii Ortodoxe Ruse pentru a comite acte de represiune transnațională;

AF. întrucât Belarus desfășoară acte de represiune transnațională la o scară alarmantă, inclusiv pe teritoriul UE, în special prin violență fizică, utilizarea abuzivă a mecanismelor Interpol, refuzarea documentelor de călătorie, utilizarea programelor spion, practici consulare coercitive, returnări forțate, confiscarea bunurilor și intimidare; întrucât Belarus utilizează sistemul de notificare roșie al Interpol pentru a viza oponenții politici aflați în exil și vizează diaspora și disidenții, inclusiv pe cei care locuiesc în UE, prin cauze penale, procese speciale în lipsă și constrângere prin interpuși;

AG. întrucât China desfășoară cea mai cuprinzătoare și sistematică campanie de represiune transnațională din lume, sprijinită de o infrastructură extrateritorială extinsă, care cuprinde entități aliniate statului, posturi de poliție în străinătate, diaspora, organizații academice și studențești, canale mass-media și rețele digitale, utilizată pentru a identifica, monitoriza, intimida și constrânge persoanele din comunitățile din diaspora și apropiații acestora prin supraveghere, hărțuire, presiuni juridice și financiare, utilizarea abuzivă a mecanismelor Interpol, returnări forțate și intimidarea

familiilor; întrucât China utilizează măsuri coercitive împotriva persoanelor și entităților europene; întrucât rapoartele apărătorilor drepturilor omului indică faptul că China dispune de posturi de poliție secrete și de actori interpuși pe teritoriul european, fără niciun temei juridic, permițând supravegherea și returnările coercitive, inclusiv prin amenințări împotriva rudelor și, în unele cazuri, răpiri; întrucât autoritățile chineze exercită presiuni asupra cadrelor universitare pentru a opri cercetarea considerată sensibilă, inclusiv în ceea ce privește lanțurile de aprovizionare și practicile de muncă forțată sau privind Tibetul și Taiwanul, și vizează artiștii, solicitând anularea evenimentelor legate de Taiwan; întrucât China este unul dintre principalii exportatori de sisteme de supraveghere, programe spion și instrumente polițienești bazate pe date, care sunt utilizate de alte regimuri autoritare pentru a-și monitoriza și intimida propriile comunități din diaspora în străinătate; întrucât Legea privind securitatea națională din Hong Kong din 2020 și Ordonanța privind protejarea securității naționale din 2024 afirmă jurisdicția extrateritorială și au fost utilizate pentru a desfășura acte de represiune transnațională, inclusiv prin amenințarea politicienilor europeni cu urmărire penală și extrădare și prin emiterea de mandate de arestare și de recompense împotriva activiștilor și cadrelor universitare care își au reședința în UE; întrucât acordurile de extrădare ale UE cu China și Hong Kong reprezintă un motiv serios de îngrijorare;

AH. întrucât Iranul are un istoric îndelungat de urmărire în străinătate a persoanelor pe care le consideră opozanți și de desfășurare a unor activități de represiune transnațională în UE, operațiunile fiind dirijate de către cele mai înalte niveluri ale autorității de stat și executate de Ministerul Informațiilor și de Corpul Gărzilor Revoluționare Islamice, inclusiv de Forțele sale Quds, utilizând tactici precum asasinate, răpiri, dispariții forțate, amenințări credibile cu violența, represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale și externalizarea represiunii către grupuri infracționale organizate și alți interpuși, inclusiv intimidarea jurnaliștilor și a disidenților, supravegherea cibernetică, constrângerea rudelor din Iran și comploturi documentate de asasinate și răpire a unor personalități din opoziție pe teritoriul european; întrucât aceste acțiuni amenință securitatea publică și încalcă drepturile fundamentale;

AI. întrucât regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE) oferă un instrument important pentru a viza persoanele și entitățile responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului și de abuzuri grave împotriva drepturilor omului la nivel mondial, inclusiv pe cele implicate în acte de represiune transnațională; întrucât folosirea sa eficace și consecventă poate contribui la descurajare, tragere la răspundere și protecția drepturilor fundamentale;

AJ. întrucât UE nu dispune în prezent de o definiție comună, de mecanisme cuprinzătoare de colectare a datelor și de o abordare instituțională coordonată, la nivelul întregii UE, pentru combaterea represiunii transnaționale; întrucât acestea lipsesc și în afara UE, ceea ce creează probleme legate de prevenire, identificare și răspunsuri politice eficace;

AK. întrucât multe forme de represiune transnațională sunt rareori incluse în statisticile oficiale din cauza naturii lor disimulate; întrucât represiunea transnațională este semnificativ subraportată, inclusiv în UE, deoarece persoanele vizate de aceasta se tem adesea de represalii împotriva membrilor familiei sau nu au încredere în autorități din cauza experiențelor anterioare în contexte autoritare; întrucât printre obstacolele suplimentare în calea raportării se numără lipsa de conștientizare și de formare în rândul autorităților de aplicare a legii și al autorităților administrative, absența unor mecanisme de raportare accesibile și informate cu privire la traume, barierele lingvistice și impactul psihologic cumulativ al intimidării, supravegherii și hărțuirii susținute; întrucât multe victime ale represiunii transnaționale se abțin, de asemenea, de la raportarea cazurilor de abuz din cauza ineficienței autorităților locale de aplicare a legii sau a temerii de a înrăutăți situația; întrucât această subraportare structurală duce la un decalaj persistent în materie de protecție pentru victimele și comunitățile vizate de represiunea transnațională, subminează elaborarea de politici bazate pe date concrete și tragerea la răspundere și, prin urmare, contribuie la utilizarea în continuare a represiunii transnaționale de către statele autoare ale actelor de represiune transnațională, cu risc limitat de expunere sau de consecințe;

AL. întrucât multe țări-gazdă din UE nu abordează și nu surprind represiunea transnațională sub pragul infracțional;

AM. întrucât propunerea actuală privind Scutul european pentru democrație nu menționează represiunea transnațională,

Stabilirea unei înțelegeri comune la nivelul UE a represiunii transnaționale

1. consideră că represiunea transnațională constituie o amenințare gravă și din ce în ce mai importantă la adresa democrației, o încălcare a drepturilor omului și o formă de ingerință străină, subminând guvernanța democratică, statul de drept, drepturile fundamentale și suveranitatea și securitatea statelor-gazdă și capacitatea acestora de a asigura protecția persoanelor care își au reședința pe teritoriul lor; subliniază că aceste tendințe sunt susceptibile să se intensifice din cauza erodării normelor internaționale și a schimbărilor tehnologice rapide, care reduc, de asemenea, costurile asociate realizării unor astfel de acțiuni;

2. condamnă în termenii cei mai fermi actele de represiune transnațională și ingerințele străine, inclusiv pe cele comise în statele membre ale UE; solicită Comisiei și statelor membre să recunoască faptul că represiunea transnațională constituie o practică inacceptabilă și ilegală, în principal exercitată de regimuri autoritare, și să se angajeze să adopte o abordare de toleranță zero, care necesită acțiuni decisive, coordonate și cuprinzătoare față de orice formă de represiune transnațională care are loc pe teritoriul UE;

3. consideră că lipsa unei definiții clare a represiunii transnaționale contribuie la subraportare, limitează eficacitatea răspunsurilor de politică și împiedică utilizarea instrumentelor de tragere la răspundere, inclusiv a mecanismelor de sancționare; invită așadar Comisia, Consiliul și statele membre să adopte o definiție comună, la nivelul UE, a represiunii transnaționale pe baza definiției prevăzute în prezentul raport și în rapoartele anterioare ale Parlamentului și integreze în mod sistematic această definiție în toate politicile și instrumentele UE, inclusiv în cadrele privind acțiunea externă, justiția și afacerile interne, politica digitală, reglementarea financiară și sancțiunile, pentru a preveni utilizarea abuzivă a cadrelor juridice și administrative ale UE în scopuri represive; îndeamnă statele membre să clarifice represiunea transnațională în dreptul lor intern;

4. definește represiunea transnațională ca fiind fapte sau amenințări deliberate comise de state, inclusiv regimuri represive sau autoritare, de entități afiliate statului sau de entități aflate sub influența sau presiunea unui stat sau a unor interpuși ai acestuia, pentru a-și apăra și promova interesele, trecând peste frontiere pentru a intimida, a amenința, a reduce la tăcere, a constrânge sau a prejudicia în orice alt fel persoane sau grupuri care locuiesc în străinătate sau rețelele lor de sprijin și membrii familiilor lor;

5. constată cu îngrijorare că printre țintele represiunii transnaționale se numără o gamă largă de persoane și grupuri, inclusiv disidenți, jurnaliști, activiști, cadre universitare și membri ai diasporei, precum și familiile acestora; recunoaște că represiunea transnațională se extinde dincolo de diasporă și vizează, de asemenea, organizațiile și persoanele care apără sau asistă victimele, inclusiv pe cele care nu au nicio legătură națională cu statul autor al actelor de represiune transnațională; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restrângerea spațiului civic și la reducerea la tăcere a comunităților exilate, ale căror voci joacă un rol esențial în documentarea situațiilor privind drepturile omului și a abuzurilor;

6. subliniază că represiunea transnațională cuprinde o gamă largă de practici coercitive, care se lărgește în permanență, incluzând, printre altele:

(a) represiunea transnațională fizică, cum ar fi asasinatele cu țintă precisă, răpirile, violența, returnările forțate, disparițiile forțate, deportările și atacurile împotriva bunurilor;

(b) abuzurile juridice și administrative – inclusiv utilizarea abuzivă a serviciilor consulare, procedurile de extrădare și de asistență judiciară reciprocă – urmăririle penale în lipsă, utilizarea abuzivă a sistemelor internaționale de notificare, înghețarea activelor și restricționarea accesului la servicii bancare și financiare, acuzațiile penale nefondate, urmărirea penală selectivă, refuzul eliberării unor permise, licențe sau aprobări fără motive întemeiate sau amenzile sau sancțiunile arbitrare;

(c) metodele coercitive fără caracter fizic, cum ar fi supravegherea digitală, amenințările, intimidarea, hărțuirea digitală, utilizarea abuzivă a tehnologiilor de spionaj, pirateria informatică, șantajul, acuzațiile de terorism sau de subminare a securității naționale, hărțuirea rudelor și constrângerea prin interpuși, inclusiv prin misiuni diplomatice sau consulare, rețele de criminalitate organizată, actori privați sau entități aliniate la politica statului și afiliate statului care își desfășoară activitatea în străinătate;

7. subliniază că statele membre sunt afectate în prezent de represiunea transnațională în grade diferite și prezintă niveluri diferite de conștientizare, de pregătire instituțională și de mecanisme de protecție; subliniază totuși că, întrucât autorii își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier și exploatează divergențele dintre sistemele naționale, represiunea transnațională nu poate fi abordată în mod eficace prin răspunsuri naționale izolate și, prin urmare, necesită implicarea și pregătirea tuturor statelor membre, într-un cadru coordonat al UE;

Consolidarea coordonării, a strângerii datelor și a răspunsului instituțional la nivelul UE

8. subliniază că represiunea transnațională este semnificativ subraportată, chiar dacă colectarea de date fiabile este esențială pentru a înțelege amploarea acesteia; ia act de faptul că persoanele vizate de represiunea transnațională pot fi reticente să raporteze incidentele deoarece se tem de represalii împotriva membrilor familiei, de neîncrederea autorităților din cauza experiențelor în țările autoritare sau se confruntă cu bariere lingvistice;

9. invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), în cooperare cu organismele relevante ale UE, inclusiv cu Europol, să instituie un mecanism al UE de colectare, monitorizare și raportare a datelor privind represiunea transnațională, care să acopere incidentele din UE și de la nivel mondial și să le permită autorităților publice și părților interesate să contribuie, pe care Comisia și statele membre să îl poată utiliza pentru a-și dezvolta, perfecționa și evalua

politicile de combatere a represiunii transnaționale; subliniază necesitatea unor metodologii comune și a asigurării cooperării în acest domeniu cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune; subliniază că canalele de raportare ar trebui să fie multilingve și să țină seama de traume, asigurând, în același timp, o protecție solidă a datelor și confidențialitatea;

10. invită statele membre să se asigure că actele infracționale și de altă natură care au o componentă de represiune transnațională sunt înregistrate ca atare în mod consecvent în întreaga UE și că autoritățile relevante dispun de mijloacele necesare pentru a identifica dimensiunea represiunii transnaționale;

11. subliniază necesitatea unei criptări solide și a unor garanții stricte pentru a se asigura că informațiile partajate prin intermediul acestor canale nu pot fi interceptate, utilizate în mod abuziv sau accesate de actori neautorizați și că victimele nu sunt expuse unor prejudicii suplimentare;

12. subliniază că rapoartele primite prin intermediul acestor canale ar trebui evaluate rapid și, după caz, urmate de acțiuni concrete din partea autorităților competente, inclusiv investigații și eforturi de identificare a posibilelor legături cu actori străini ai serviciilor de informații;

13. recunoaște rolul esențial pe care îl joacă organizațiile societății civile în documentarea celor mai ascunse forme de represiune transnațională, inclusiv supravegherea digitală, represiunea financiară, hărțuirea administrativă și constrângerea prin interpuși; subliniază că strângerea actuală a datelor privind represiunea transnațională se bazează în continuare în principal pe surse neguvernamentale, multe dintre acestea confruntându-se cu constrângeri grave în materie de finanțare, ceea ce face ca necesitatea de a institui mecanisme de monitorizare la nivelul statelor membre și la nivelul UE să fie urgentă; reiterează necesitatea de a sprijini societatea civilă, jurnaliștii, avertizorii de integritate și alte persoane care descoperă mecanisme și cazuri de represiune transnațională, ceea ce îi expune adesea unor riscuri personale ridicate;

14. invită statele membre să mențină un contact strâns cu comunitățile din diaspora care sunt cele mai vulnerabile la represiunea transnațională; invită Comisia să ofere orientări și recomandări statelor membre cu privire la modul de protejare a grupurilor aflate în exil și expuse riscului;

15. invită statele membre să ofere formare specializată autorităților de aplicare a legii, autorităților judiciare, financiare, de securitate cibernetică, de imigrație și de azil cu privire la identificarea și răspunsul la represiunea transnațională; invită statele membre să

includă comunitățile afectate în conceperea și punerea în aplicare a acestor cursuri de formare;

16. îndeamnă la instituirea unui cadru cuprinzător pentru a aborda fragmentarea răspunsurilor naționale și pentru a asigura coordonarea și schimbul de informații între instituțiile și agențiile UE, statele membre, instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului și părțile interesate relevante; subliniază necesitatea unei cooperări consolidate între servicii și a unui dialog structurat în materie de politici pentru a asigura un răspuns coerent și eficace al UE;

17. invită statele membre să desemneze puncte naționale de contact privind represiunea transnațională, însărcinate cu coordonarea între autoritățile relevante de la toate nivelurile;

18. invită Comisia și statele membre să faciliteze schimburile periodice între statele membre prin intermediul unei rețele a acestor puncte naționale de contact privind represiunea transnațională, permițându-le să facă schimb de experiență, tendințe, bune practici și lecții învățate; solicită ca aceste puncte naționale de contact să fie invitate periodic la reuniunile Centrului european pentru reziliența democratică; invită statele membre să asigure raportarea sistematică către Comisie a evoluțiilor la nivel național și să consolideze coordonarea măsurilor naționale în vederea abordării mai eficace a dimensiunii transfrontaliere a represiunii transnaționale;

19. invită Comisia și SEAE să publice un raport public anual privind represiunea transnațională care afectează UE, evaluând tendințele, modelele și riscurile emergente, inclusiv formele subraportate, cum ar fi supravegherea digitală, represiunea financiară, hărțuirea administrativă și constrângerea prin interpuși;

20. invită Comisia să prezinte o propunere de actualizare a mandatelor Europol și Eurojust pentru a combate mai eficient represiunea transnațională; invită Europol și Eurojust să acorde prioritate cooperării strânse și schimbului de informații dintre statele membre ale UE pentru a combate represiunea transnațională și a asigura un schimb mai bun de informații, inclusiv prin formare specifică, precum și evaluări specifice ale amenințărilor reprezentate de represiunea transnațională;

21. invită Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și SEAE să consolideze coordonarea în cadrul instrumentelor de politică externă existente ale UE pentru a combate mai eficient represiunea transnațională, inclusiv prin consolidarea prezenței UE în țările din afara UE și a punctelor focale din delegațiile UE pentru a aduce în discuție cazurile de represiune transnațională în țările din afara UE;

22. invită Consiliul să numească un coordonator pentru combaterea represiunii transnaționale, care ar putea fi punctul central de contact și ar putea contribui la elaborarea unei strategii globale a UE privind represiunea transnațională; consideră că acest coordonator ar trebui să fie implicat în activitatea Centrului european pentru reziliență democratică și s-o completeze;

23. subliniază că toate măsurile de colectare a datelor, de sprijinire a victimelor, de protecție și toate celelalte mecanisme menite să combată represiunea transnațională ar trebui să ia în considerare riscurile specifice cu care se confruntă minoritățile rasiale, etnice și religioase și persoanele LGBTIQ+ și ar trebui să fie solide din punct de vedere cultural și să ia în considerare în mod sistematic impactul de gen și vulnerabilitățile intersecționale;

Consolidarea protecției și a sprijinului pentru persoanele vizate de represiunea transnațională

24. solicită o abordare cuprinzătoare, axată pe victime și intersecțională a protecției și a sprijinului pentru persoanele vizate de represiunea transnațională, care să combine măsuri de protecție imediată și pe termen lung și sprijin adaptat pentru persoanele expuse unui risc sporit; invită, în acest context, Comisia și statele membre să adopte măsuri de protecție care iau în considerare dimensiunea de gen pentru femeile și comunitățile LGBTIQ+ afectate de represiunea transnațională;

25. evidențiază necesitatea prevenirii, protecției, stabilizării, responsabilității și descurajării, precum și necesitatea de a aborda lacunele existente în materie de protecție, inclusiv accesul la asistență juridică și administrativă și la sprijin psihosocial; remarcă și necesitatea de a dezvolta capacități de reacție rapidă în cadrul autorităților competente;

26. reliefează consecințele psihologice, sociale și de securitate grave ale represiunii transnaționale pentru victime și familiile acestora; invită statele membre să recunoască efectele psihosociale nocive ca trăsătură caracteristică represiunii transnaționale și să asigure accesul la sprijin pentru sănătatea mintală care să fie multilingv și să țină seama de traumele suferite; reamintește, în acest sens, consecințele și povara psihologică ale procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice (SLAPP) asupra jurnaliștilor, precum și presiunile juridice exercitate asupra cadrelor universitare;

27. invită statele membre să recunoască utilizarea abuzivă a sistemelor juridice ca formă de represiune transnațională și să se asigure că victimele represiunii transnaționale au acces la asistență juridică specializată, precum și la căi de atac și despăgubiri eficace, proporționale și executorii, inclusiv la despăgubiri și rambursări din partea făptașilor ale cheltuielilor de judecată rezultate în urma unor

acțiuni exercitate abuziv;

28. invită statele membre să ofere sprijin specific care să le permită persoanelor vizate de represiunea transnațională să își continue activitățile profesionale și civice și să asigure o protecție eficace și la timp pentru cei care aleg să documenteze sau să raporteze în mod public abuzurile; salută, în această privință, Directiva UE anti-SLAPP[13]; consideră că ar trebui luate măsuri similare pentru a proteja libertatea academică împotriva presiunilor externe;

29. invită autoritățile de aplicare a legii și de securitate să creeze canale susținute de informare și de comunicare de încredere cu comunitățile cele mai afectate de represiunea transnațională și structuri comunitare de legătură pentru a sensibiliza, a facilita raportarea în condiții de siguranță și a îmbunătăți înțelegerea tiparelor de represiune transnațională aflate în evoluție, inclusiv a comportamentelor care se situează sub pragurile infracționale;

30. invită UE și statele sale membre să recunoască și să sprijine persoanele și comunitățile afectate ca actori esențiali în răspunsul inițial; recunoaște rolul jurnaliștilor exilați ca aliați-cheie în combaterea propagandei autoritare și a acțiunilor străine de manipulare a informațiilor și a ingerințelor străine; invită Comisia să pună în aplicare Strategia UE pentru societatea civilă și încurajează o mai bună cooperare și un schimb de informații mai bun între societatea civilă, instituțiile UE și statele membre;

31. invită SEAE să actualizeze Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația și Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului pentru a combate în mod explicit represiunea transnațională, inclusiv prin ajutorul și protecția acordate apărătorilor drepturilor omului aflați în exil și comunităților din diaspora;

32. invită Comisia și statele membre să asigure o finanțare previzibilă pentru un astfel de sprijin pentru victime, inclusiv prin Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală” (IVCDCI), programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” (CEDV) și programul Orizont Europa;

Prevenirea formelor specifice de represiune transnațională și răspunsul la acestea

---

13 Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”) (JO L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

Represiunea transnațională fizică

33. invită statele membre și Comisia să dezvolte mecanisme noi sau să adapteze mecanismele existente care să abordeze caracterul transfrontalier al represiunii transnaționale fizice, inclusiv supravegherea, constrângerea, agresiunile și tentativele de răpire, pentru a asigura identificarea, investigarea și tratarea sistematică a acestor acte ca represiuni legate de state, nu ca infracțiuni izolate;

Represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale și tehnologice

34. invită UE și statele membre să recunoască, să prevină și să combată formele digitale de represiune transnațională, cum ar fi cenzura, dezinformarea, campaniile de denigrare, hărțuirea și intimidarea online, înlesnite de mecanisme facilitate de platformele online, inclusiv sisteme de recomandare bazate pe rate de interacțiune, conturi false și rețele de boți; subliniază că trebuie recunoscută provocarea specifică reprezentată de represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale și bazată pe gen și consecințele specifice pe care acest tip de represiune le are asupra femeilor vizate de represiunea transnațională; invită Comisia și statele membre să țină seama de represiunea transnațională la asigurarea respectării cadrului existent prevăzut în legislația relevantă a UE, inclusiv a Regulamentului privind serviciile digitale, a Regulamentului privind IA[14] și a Regulamentului privind produsele cu dublă utilizare[15], pentru a asigura o aplicare riguroasă, controale stricte ale exporturilor și mecanisme de tragere la răspundere;

35. îndeamnă platformele digitale să ia măsuri eficace pentru a atenua și a combate amenințările reprezentate de represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale; invită Comisia să analizeze dacă represiunea transnațională exercitată prin mijloace digitale corespunde criteriilor de includere în categoria activităților care au efecte negative asupra „drepturilor fundamentale”, așa cum sunt definite în Regulamentul privind serviciile digitale; invită Comisia să acorde o atenție deosebită impactului represiunii transnaționale în

---

14 Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială), (JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

viitoarele revizuiri ale orientărilor despre evaluarea riscurilor și măsurile de atenuare aplicabile platformelor online foarte mari, inclusiv prin investigarea riscurilor sistemice prezentate de platforme precum WeChat și TikTok;

36. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la utilizarea inteligenței artificiale (IA) de către țările terțe și de către interpușii acestora ca instrument de represiune transnațională, inclusiv prin supravegherea digitală bazată pe IA, implementarea de programe de spionare, atacuri de phishing și piraterie informatică, divulgarea de date cu caracter personal, hărțuirea online automatizată și campanii coordonate de dezinformare pe platformele de comunicare socială; invită Oficiul Comisiei pentru IA să evalueze în continuare impactul inteligenței artificiale asupra represiunii transnaționale și să propună garanții concrete pentru a preveni utilizarea abuzivă a sistemelor de IA în moduri care permit supravegherea, constrângerea sau represiunea transfrontalieră;

37. evidențiază că dreptul la comunicare securizată și privată este fundamental; condamnă ferm folosirea programelor de spionare și a tehnologiilor de supraveghere de către țările terțe și interpușii acestora împotriva persoanelor din Uniune; ia act cu îngrijorare de cazurile documentate în care sunt implicate întreprinderi private care dezvoltă și exportă programe de spionare avansate și instrumente de supraveghere digitală folosite pentru a comite represiunea transnațională;

38. reamintește raportul Comisiei PEGA (Comisia de anchetă pentru examinarea utilizării Pegasus și a altor programe de spionaj echivalente), care conținea recomandări privind combaterea utilizării ilegale a programelor de spionaj, în special a programelor de spionaj intruzive; regretă că, până în prezent, Comisia nu a luat în considerare recomandările, chiar dacă problemele persistă; invită, în acest context, statele membre și Comisia să pună în aplicare recomandările Comisiei PEGA a Parlamentului și să consolideze garanțiile împotriva proliferării și abuzului de programe de spionaj, precum și să combată deficiențele din legislația națională printr-o mai bună asigurare a respectării legislației Uniunii, cum ar fi Directiva privind combaterea spălării banilor[16], normele privind achizițiile publice și Regulamentul privind produsele cu dublă utilizare; invită UE și statele membre să asigure supravegherea strictă a piețelor programelor de spionare, instituirea unor mecanisme eficace de tragere la răspundere și incriminarea

16 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

colectării ilegale de date efectuate în numele statelor străine, cu încălcarea dreptului Uniunii;

39. solicită ca aceste companii tehnologice și alți actori privați să fie trași la răspundere dacă facilitează represiunea transnațională, inclusiv dacă nu au atenuat riscurile la adresa drepturilor fundamentale ale persoanelor care își au reședința în UE, în special în ceea ce privește utilizarea acestor aplicații pentru supravegherea sponsorizată de stat, cenzurarea discursului politic și înlesnirea represiunii transnaționale împotriva comunităților din diaspora; invită Comisia și statele membre să se asigure că platformele online foarte mari și motoarele de căutare foarte mari aplică moderarea conținutului din perspectiva drepturilor omului; invită aceste platforme să instituie mecanisme de răspuns rapid pentru persoanele expuse riscurilor, inclusiv canale prioritare de raportare, revizuirea umană în timp util, garanții împotriva eliminării arbitrare a conținutului, și răspunsuri eficace la divulgarea de date cu caracter personal, preluările de conturi și hărțuirea online coordonată;

Constrângerea prin interpuși și represiunea prin folosirea familiei

40. recunoaște represaliile împotriva rudelor persoanelor exilate, indiferent dacă au loc în UE sau în țări terțe, ca o formă distinctă și gravă de represiune transnațională; solicită ca intimidarea care vizează familia, detenția, confiscarea proprietăților, interdicțiile de călătorie și practicile similare să fie abordate în mod sistematic în cadrele UE privind monitorizarea, sancțiunile și răspunsul diplomatic;

41. reliefează că reîntregirea familiei și alte căi de protecție reduc expunerea la constrângerea prin interpuși;

Combaterea structurilor care permit represiunea transnațională

42. invită Comisia și statele membre să identifice, să evalueze și să atenueze vulnerabilitățile structurale ale sistemelor administrative, juridice și financiare naționale care pot fi exploatate pentru represiunea transnațională, inclusive cele ale serviciilor consulare;

43. încurajează instituțiile UE și statele membre să ia măsuri pentru a evita riscul ca structurile lor să fie folosite în mod abuziv de autorii represiunii transnaționale, măsuri care ar putea include introducerea unor garanții care să țină seama de riscuri, proceduri alternative, dacă sunt necesare, și o supraveghere sporită a infrastructurii juridice, administrative și financiare, inclusiv evaluările impactului asupra drepturilor fundamentale, sistemele de acordare a dreptului de ședere în funcție de investiții și cadrele de combatere a spălării banilor, pentru a preveni utilizarea abuzivă de către făptași și a asigura tragerea la răspundere;

44. îndeamnă statele membre să verifice cu rigurozitate – și, după caz,

să revoce – permisele de ședere obținute pe baza investițiilor efectuate și măsurile similare de acordare a „vizelor de aur” pentru persoanele care au legături credibile cu regimuri sau rețele despre care se știe că se implică în represiunea transnațională, pentru a împiedica autorii și facilitatorii să dobândească drepturi de ședere în UE care înlesnesc activitățile ilicite;

Folosirea abuzivă a mecanismelor de cooperare internațională

45. invită statele membre să rămână vigilente și să refuze, să documenteze și să raporteze cererile informale, coercitive sau extrajudiciare din partea autorităților străine de a supraveghea, a reține, a restricționa, a intimida sau a preda persoane aflate în exil sau membri ai comunităților din diaspora, inclusiv atunci când astfel de cereri sunt transmise prin canale diplomatice; solicită, în acest context, un control consolidat care implică persoane expuse riscului de represiune transnațională; invită, în plus, statele membre să nu extrădeze victimele sau potențialele victime ale represiunii transnaționale și să asigure protecția acestora în UE;

46. invită statele membre să se asigure că autoritățile de aplicare a legii, cele judiciare și alte autorități relevante care primesc date ale Interpol și care pun în aplicare acorduri de cooperare bilaterală cu țări suspectate de represiune transnațională sunt instruite în mod corespunzător pentru a identifica și a evalua riscurile de abuz;

47. relevă că combaterea folosirii abuzive a Interpol necesită precizarea expresă, în dreptul intern și în ghidurile operaționale, că notificările și solicitările transmise prin Interpol nu sunt supuse aceleiași verificări ca mandatele de arestare înainte de emitere și nu trebuie tratate ca fiind echivalente cu mandatele de arestare; accentuează că condițiile și evaluările pentru măsurile corective ale Interpol ar trebui revizuite în contextul combaterii represiunii transnaționale;

48. invită Comisia să instituie un mecanism de apel la nivelul UE pentru notificările roșii abuzive prin Interpol, să ia în considerare suspendarea cooperării în cazurile în care există preocupări legate de procedurile judiciare sau sunt utilizate verdicte in absentia și să refuze recunoașterea sau asistența pentru cererile care provin de la statele care practică represiunea transfrontalieră până la restabilirea independenței sistemului judiciar;

49. solicită statelor membre să promoveze în cadrul Interpol publicarea anuală a unor statistici detaliate pentru fiecare tip de notificare și solicitare transmisă, defalcate în funcție de statul emitent și indicând numărul și motivele aprobărilor, refuzurilor și retragerilor;

50. solicită să fie prevăzute reforme și resurse adecvate pentru a oferi soluții pe termen lung care să prevină notificările roșii și transmiterea de solicitări de arestare motivate politic, inclusiv stabilirea unor criterii de referință care să împiedice utilizarea

abuzivă a sistemului de notificări al Interpol și un control sporit asupra guvernelor cu bilanț slab în ceea ce privește drepturile omului sau represiunea transnațională;

Instrumente financiare și administrative de represiune

51. invită autoritățile de reglementare financiară din UE și autoritățile de supraveghere relevante să admită că respectarea cadrului GAFI privind CSB/CFT și a cadrelor de securitate cibernetică poate fi folosită în mod abuziv ca instrument pentru a viza societatea civilă și donatorii săi, jurnaliștii și diaspora, oameni de afaceri și entitățile lor, apropiații și alte persoane afiliate acestora; invită autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare ale statelor membre să coopereze cu autoritățile de reglementare financiară pentru a contribui la prevenirea și combaterea utilizării abuzive a sistemelor financiare și a bazelor de date privind documentele de călătorie în scopul facilitării represiunii transnaționale;

52. invită autoritățile de reglementare financiară din UE, inclusiv ACSB, să elaboreze garanții pentru a preveni o astfel de manipulare, inclusiv verificări înaintea înghețării activelor, și măsuri adecvate de examinare și de protecție a datelor;

53. invită autoritățile de reglementare financiară din UE să dezvolte căi de atac axate pe victime pentru a remedia manipularea financiară și prejudiciile pe termen lung, inclusiv mecanisme de corecție publice; solicită o coordonare sporită între autoritățile de reglementare financiară, entitățile și autoritățile de supraveghere relevante și organismele relevante ale UE care se ocupă de represiunea transnațională;

54. invită Comisia și statele membre să instituie mecanisme care să asigure accesul garantat la servicii bancare de bază pentru persoanele considerate în mod credibil ca fiind expuse riscului de represiune transnațională și mecanisme de continuitate financiară de urgență sau de lichiditate dacă represiunea duce la înghețarea bruscă a activelor;

55. invită unitățile de informații financiare să identifice și să analizeze sistematic tiparele financiare legate represiunea transnațională și să raporteze constatările relevante către centrele naționale și europene de coordonare în materie de represiune transnațională;

56. invită statele membre să asigure o formare specializată pentru autoritățile de aplicare a legii, judiciare și cele din domeniul financiar și al securității cibernetice cu privire la identificarea tiparelor financiare legate de represiunea transnațională, inclusiv utilizarea abuzivă a instrumentelor GAFI, Interpol și ale bazelor de date privind documentele de călătorie;

57. invită statele membre să ofere îndrumări instituțiilor financiare, să

se asigure că autoritățile lor naționale de reglementare financiară au mandatul de a partaja datele de care dispun cu autoritățile de aplicare a legii și cu autoritățile judiciare și să instituie un mecanism național eficace de depunere a plângerilor și de revizuire;

Protejarea serviciilor de azil și migrație și a serviciilor consulare împotriva abuzurilor comise de autorii represiunii transnaționale

58. subliniază refuzarea serviciilor consulare ca formă de represiune transnațională care poate fi legată de intimidare, supraveghere sau constrângere; condamnă utilizarea controlului mobilității de către statele autoare ale represiunii, inclusiv revocarea pașapoartelor, refuzul furnizării de servicii consulare și alte restricții de circulație;

59. invită Comisia să emită orientări oficiale privind combaterea constrângerii consulare, asigurându-se că persoanele vizate de represiunea transnațională nu trebuie să se prezinte la ambasadele sau consulatele din străinătate ale statului lor;

60. invită statele membre să se asigure că circumstanțele individuale ale solicitanților care sunt victime ale represiunii transnaționale sunt abordate în mod corespunzător; invită statele membre și alte țări din spațiul Schengen să utilizeze Codul de vize și Manualul Codului de vize ale UE în mod consecvent și flexibil pentru a răspunde nevoilor de protecție ale persoanelor vizate de represiunea transnațională;

Consolidarea măsurilor de descurajare și de tragere la răspundere

61. relevă necesitatea de a mări prețul plătit pentru actele de represiune transnațională și de a consolida măsurile de descurajare, inclusiv prin investigarea și urmărirea penală eficace a autorilor și a facilitatorilor; invită statele membre să stabilească o răspundere juridică clară pentru persoanele și entitățile care facilitează cu bună știință acte de represiune transnațională în numele unor state străine sau profită de pe urma acestor acte; solicită, de asemenea, punerea efectivă în aplicare a obligațiilor de diligență în materie de drepturi ale omului aplicabile întreprinderilor, inclusiv în temeiul Directivei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor; consideră că o măsură adecvată pentru a combate fenomenul în creștere al represiunii transnaționale comise de regimurile autoritare împotriva persoanelor care își au reședința în UE este de a demonstra că UE poate fi o forță de descurajare; îndeamnă, prin urmare, UE să își sporească în continuare propriile capacități de apărare și să reducă dependențele;

62. invită statele membre să consolideze măsurile de prevenire și de tragere la răspundere, inclusiv verificarea, înainte de acreditare, a diplomaților, a oficialilor din țările implicate, a interpreților, a reprezentanților grupurilor de lobby și a altor actori relevanți pentru implicarea în represiunea transnațională și să impună măsuri adecvate – inclusiv expulzări, interdicții de intrare sau suspendarea

acreditării – împotriva persoanelor responsabile de astfel de acte; invită, în plus, statele membre să facă schimb de informații relevante cu țările partenere pentru a preveni reacreditarea sau continuarea abuzurilor; exprimă necesitatea de a recunoaște riscurile pe care le prezintă infiltrarea represiunii transnaționale în rândul grupurilor democratice de opoziție din străinătate și de a lua măsuri coordonate și colective pentru a preveni și a combate astfel de activități;

63. solicită ca UE și statele sale membre să monitorizeze utilizarea abuzivă a mecanismelor judiciare sau de aplicare a legii de către statul autor al represiunii sau de către actori care au legături cu statul respectiv; invită UE și statele sale membre să ia în considerare, pe baza unor dovezi suficiente, impunerea unor măsuri de precauție împotriva acestor state;

64. invită statele membre să se asigure că, în cadrele lor juridice, este interzisă ingerința în drepturile protejate în temeiul Convenției europene a drepturilor omului, inclusiv atunci când astfel de acțiuni sunt desfășurate în numele unei puteri străine, și că această implicare este considerată un factor agravant în condamnarea pentru infracțiuni conexe;

65. invită Consiliul să analizeze posibilitatea de a identifica represiunea transnațională drept o infracțiune gravă cu dimensiune transfrontalieră, în conformitate cu articolul 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în vederea stabilirii unor norme comune ale UE privind definițiile și sancțiunile, după caz; invită Comisia să inițieze acte legislative pentru a armoniza interzicerea activităților de supraveghere străine pe teritoriul UE, în special a activităților care se încadrează în definiția represiunii transnaționale;

66. invită autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare să ancheteze și să trimită în judecată actele de represiune transnațională care constituie crime împotriva umanității în sensul Statutului de la Roma;

67. invită statele membre, în cooperare cu Comisia și SEAE, să integreze riscurile represiunii transnaționale în informațiile de călătorie și în orientările consulare ale UE, inclusiv prin recomandări de călătorie specifice pentru țările cu privire la care există dovezi credibile că autoritățile de stat sau interpușii acestora sunt implicați în represiunea transnațională;

68. invită Comisia și SEAE să se asigure că persoanele și entitățile implicate în represiunea transnațională sunt luate în considerare în mod sistematic pentru includerea pe listă în temeiul regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE) și să includă în mod explicit represiunea transnațională ca motiv de desemnare în cadrul viitorului regim de sancțiuni al UE privind criminalitatea organizată transnațională;

69. invită Comisia și statele membre să mărească investițiile în investigațiile criminalistice, financiare și digitale legate de represiunea transnațională, pentru a identifica, a stabili responsabilitatea și a documenta represiunea transnațională și pentru a sprijini procedurile judiciare inițiate de victime;

70. invită statele membre să acorde prioritate investigării și destructurării rețelelor de represiune transnațională, inclusiv a actorilor interpuși și a persoanelor care au legătură cu criminalitatea organizată, printr-o coordonare sporită între autoritățile din domeniul securității, judiciar și financiar;

Poziționarea Uniunii Europene ca lider mondial în combaterea represiunii transnaționale

71. invită Comisia și SEAE să integreze în mod sistematic combaterea represiunii transnaționale în acțiunea externă a UE, inclusiv în dialogurile politice și privind drepturile omului, în relațiile cu țările terțe și cu țările candidate și în diplomația publică, precum și să își exprime preocupările în mod public; invită Comisia și SEAE să includă în acordurile internaționale și în cadrele de cooperare condiții, inclusiv posibilitatea suspendării, care să prevină utilizarea abuzivă a acordurilor multilaterale și bilaterale de cooperare în materie penală pentru represiunea transnațională;

72. solicită UE și statelor sale membre să aducă în discuție cazurile de represiune transnațională, inclusiv actele de constrângere prin interpuși și represiunea prin folosirea familiei în relațiile bilaterale cu statele care comit represiunea transnațională și să solicite încetarea acestor practici;

73. invită Comisia și SEAE să consolideze comunicarea strategică privind represiunea transnațională, recunoscând în mod explicit că aceasta este o amenințare globală, condamnând cu fermitate autorii și semnalând sprijinul UE pentru persoanele vizate;

74. invită SEAE să includă în mod explicit represiunea transnațională în mandatul reprezentantului special al UE pentru drepturile omului și să se asigure că aceasta este abordată în rapoartele UE privind drepturile omului;

75. invită Comisia și SEAE să ia în considerare în mod sistematic riscurile de represiune transnațională atunci când pregătesc acorduri de finanțare, cooperare și parteneriat cu țări din afara UE;

76. invită Comisia să includă represiunea transnațională ca o categorie în Raportul său privind statul de drept și în rapoartele privind extinderea;

77. invită Comisia să trateze represiunea transnațională ca o prioritate în implementarea Scutului european pentru democrație, în special în

cadrul Centrului european pentru reziliența democratică;

78. invită viitoarele președinții ale Consiliului să acorde prioritate represiunii transnaționale pe agenda UE, să faciliteze schimburile de bune practici între statele membre și să depună eforturi în vederea elaborării unei comunicări a Consiliului care să stabilească o abordare coerentă a UE în ceea ce privește combaterea represiunii transnaționale;

79. salută Declarația liderilor G7 privind represiunea transnațională și invită Consiliul și Comisia să consolideze în continuare coordonarea la nivelul G7, al Consiliului Europei, al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și al ONU, inclusiv prin implicarea susținută în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului și prin sprijinirea activității Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului; solicită, de asemenea, ca practicile sistematice de represiune transnațională ale statelor autoare să fie luate în considerare atunci când se evaluează implicarea acestor țări în organismele interguvernamentale și inițiativele lor în aceste organisme;

80. invită statele membre să pledeze pentru o convenție a Consiliului Europei referitoare la represiunea transnațională;

81. este ferm convins că UE ar trebui să se coordoneze strâns cu partenerii cu aceeași viziune, inclusiv prin schimburi de bune practici privind legislația, protecția victimelor, stabilirea responsabilității și sancțiunile impuse rețelelor de interpuși;

°

° °

82. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.